

Ernest Maragall Conseller d'Educació

«Deixem de parlar de privatització, és absolutament fals que això es derivi del document de bases»

El projecte de Llei catalana d'educació es debatrà al Parlament a la tardor. De moment, la comunitat educativa ja ha pogut opinar sobre el document de bases de la Llei

Pregunta: El document de bases conté propostes que no estan ni en la lletra ni en l'esperit del Pacte Nacional per a l'Educació.

Resposta: El document de bases té en compte la filosofia principal del Pacte Nacional per a l'Educació. No hi ha res contradictori. Hi ha, és cert, algunes coses que no figuren en el Pacte, però que en cap cas no en contradueixen la lletra ni l'esperit. I és cert també que hi ha algunes absències. Però en un document de bases no es tracta d'abocar-ho tot, sinó de generar un debat i unes aportacions que acabin sumant per poder fer la millor Llei d'Educació. Però en cap cas, insisteixo, no hi ha res contradictori.

P. ¿Espera arribar a un consens

amb la comunitat educativa? ¿El rebuig dels sindicats a aquestes bases representa la posició de la professió docent?

R. Ho espero i ho desitjo. Ho he dit més d'una vegada. Podem fer una gran llei. Però si els professionals de l'educació no la fan seva no en podem obtenir els fruits positius que ens hem d'autoexigir. Respecte de la segona pregunta: les converses, naturalment, es mantenen amb els representants dels treballadors. I això és el que hem volgut fer des del principi. Sí que és cert que he tingut un bon retorn per part de molts docents amb els quals he pogut parlar directament en el marc de les conferències i visites a centres que he fet arreu del territori, i dels suggeriments i aportacions que ens han fet arribar individualment.

P. ¿Pensa modificar el que fa referència al model de gestió de centres? ¿És una porta oberta a la privatització de la pública?

R. D'entrada deixi-m'ho dir clar: primer, no hi ha cap risc i molt menys intenció de privatitzar res. Segon, totes les escoles que ara són públiques continuaran sent públiques. Tercer, el model proposat és un model experimental des del punt de vista de les formes de gestió, que es faria excepcio-

«En el document de bases hi ha una explícita referència a la millora de la formació inicial. De fet, ja estem treballant amb aquest criteri, fruit de les decisions europees i espanyoles. Està aprovat ja el decret que transforma la diplomatura de magisteri en un grau. I està molt clar també quina orientació ha de tenir el currículum. Estem treballant perquè el curs 2009-2010 hi hagi un màster oficial per ser professor d'ensenyament secundari que substitueixi el CAP. Tot això són decisions en les quals ja estem treballant. La Llei haurà d'acabar de reblar el clau establint quins estudis són necessaris per exercir, i de quina manera s'exigiran pràctiques reals, en centres, amb acompanyament i tutorització.»

«Hem de fer de la formació permanent un instrument de millora que lligui els cursos oferts amb la pràctica habitual del docent. La formació permanent ha de ser una eina per posar-se al dia, per millorar, però no per aprendre allò que no s'ensenya a la formació inicial.»

nalment en tres, quatre, cinc casos que tinguessin una determinada fesomia. Sempre, en qualsevol cas, sota la titularitat pública. Deixem de parlar de privatització, perquè és absolutament fals que això es derivi del document de bases. I només amb una determinada intenció distorsionadora es pot llegir el document així.

P. ¿Serà possible establir uns mecanismes realment objectius per avaluar el professorat?

R. L'avaluació del sistema figura en el Pacte Nacional per a l'Educació. No podem entendre avaluació com a càstig. Avaluació és acompanyament. Qui pot estar més interessat en l'avaluació és justament el i la docent. Al document de bases parlem de la creació d'un Institut d'Avaluació i Ordenació Curricular. Un institut que permetrà fer una avaluació del sistema en el seu conjunt. Amb la inspecció d'educació com a principal aliat dels docents en el seu conjunt. Per tant, no es tracta d'avaluar per castigar, com alguns han volgut fer veure. Es tracta d'avaluar per acompanyar i permetre la millora.

P. ¿Com es compagina el respecte dels drets dels funcionaris amb el marge de llibertat que, segons les bases, han de tenir els centres per

consolidar un equip professional?

R. Primer: mantenint els criteris de formació; segon, reformant els criteris d'accés i de selecció; i tercer, possibilitant que les decisions d'assignació de llocs de treball es facin en funció de les capacitats globals de l'individu, el seu perfil professional i les necessitats del centre mateix, formulant-ho de la manera més intel·ligent.

P. Si hagués de triar, ¿a què donaria prioritat: a l'excel·lència o a l'equitat en l'educació?

R. Em permetrà que no triï. No puc triar. D'ençà que vaig prendre possessió no he parlat d'una altra cosa. El binomi equitat i excel·lència és indissociable com a objectiu des del meu punt de vista. Tenim un sistema que ha aconseguit equitat, entesa com a justícia. Tothom té dret a l'escolarització, i aquest dret el garantim. Però equitat, entesa com a justícia, significa explotar les potencialitats de tots i cadascun dels alumnes. No podem acceptar que la meitat dels alumnes es quedin amb estudis d'ESO o ni tan sols el graduat. Per això el binomi és indissociable. Equitat per donar a tothom la possibilitat de treure'n el màxim. I excel·lència per poder assolir el màxim retorn, per a cadascú i per al país.